

Nr 19.

Ankom till riksdagens kansli den 23 mars 1943 kl. 5 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen den 1 november 1940 (nr 924) med särskilda bestämmelser angående patent vid krig eller krigsfara m. m.

Genom en den 5 mars 1943 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 86, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade förslag till

L a g

om fortsatt giltighet av lagen den 1 november 1940 (nr 924) med särskilda bestämmelser angående patent vid krig eller krigsfara m. m.

Härigenom förordnas, att lagen den 1 november 1940 med särskilda bestämmelser angående patent vid krig eller krigsfara m. m., vilken enligt lag den 27 mars 1942 (nr 129) gäller till och med den 30 juni 1943, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1944.

Lagen den 1 november 1940 (nr 924) med särskilda bestämmelser angående patent vid krig eller krigsfara m. m. innehåller föreskrifter om förlängning av vissa frister och om andra lättnader till förmån för patenthavare och patentsökande. Vid krig eller krigsfara, vari riket befinner sig, eller eljest under utomordentliga, av krig föranledda förhållanden äger Kungl. Maj:t sätta dessa föreskrifter i tillämpning dels i fråga om svenska medborgare och dels, under förutsättning av ömsesidighet eller likvärdiga förmåner, jämväl i förhållande till utlandet. Lagen, som ursprungligen gällde till och med den 30 juni 1941, har erhållit fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1942 genom lag den 23 maj 1941 (nr 269) samt därefter till och med den 30 juni 1943 genom lag den 27 mars 1942 (nr 129).

Förordnande om tillämpning av vissa av lagens bestämmelser har meddelats, i fråga om svenska medborgare genom kungörelser den 20 december 1940 (nr 1011), den 23 maj 1941 (nr 270) och den 5 juni 1942 (nr 317), i förhållande till Schweiz genom kungörelser den 20 december 1940 (nr 1012), den 23 maj 1941 (nr 271) och den 5 juni 1942 (nr 318), i förhållande till Norge genom kungörelser den 9 maj 1941 (nr 238), den 28 juni 1941 (nr 576), den 30 december 1941 (nr 976), den 30 juni 1942 (nr 530) och den 31 de-

cember 1942 (nr 969), i förhållande till Finland genom kungörelser den 23 maj 1941 (nr 272) och den 5 juni 1942 (nr 319), i förhållande till Storbritannien och Norra Irland genom kungörelser den 19 juli 1941 (nr 662) och den 5 juni 1942 (nr 320), i förhållande till Frankrike genom kungörelser den 19 juli 1941 (nr 663) och den 5 juni 1942 (nr 321), i förhållande till Danmark genom kungörelser den 30 augusti 1941 (nr 717) och den 5 juni 1942 (nr 322), i förhållande till Tyska riket jämte Böhmen-Mähren genom kungörelser den 28 november 1941 (nr 897) och den 5 juni 1942 (nr 323), i förhållande till Nederländerna genom kungörelse den 10 april 1942 (nr 165), i förhållande till Belgien genom kungörelse den 5 september 1942 (nr 752) och i förhållande till Luxemburg genom kungörelse den 5 september 1942 (nr 753).

Det nu framlagda lagförslaget, som av lagrådet lämnats utan erinran, innebär att giltighetstiden för ifrågavarande lagstiftning förlänges till och med den 30 juni 1944.

Utskottet.

Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag och får alltså hemställa,

att förevarande proposition, nr 86, måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 23 mars 1943.

På första lagutskottets vägnar:

K. SCHLYTER.

Vid detta ärendes behandling hava närvarit
från första kammaren: herrar *Schlyter, Gärde, Karl Emil Johanson, Branting, Brandt, Ahlkvist, Verner Andersson* och *Lindblom*;

från andra kammaren: herrar *Lindqvist, Hedlund* i Östersund, *Ryberg, Olsson* i Mellerud, *Berg, Björling, Lindberg* i Stockholm och *Birke*.
